

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/227/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613224093
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7613224093.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o. so sídlom Justičná 9, Bratislava proti odporcovi M. C., G.. XX.XX.XXXX, K. E. G. I. XXX, A. G. Z., právne zastúpenému JUDr. Milošom Taragelom a spol., AK, Starosaská 11, Spišská Nová Ves o zaplatenie 1.262,61 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi na účet právneho zástupcu odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 416,80 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.7.2013 domáhal od odporcu zaplatenia istiny 1.262,61 Eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.008,52 Eur počnúc od 17.7.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania Návrh odôvodňoval tým, že odporca dňa 19.1.2007 uzavrel s ním úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.991,64 Eur. Odporca sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach po 49,72 Eur po dobu 60 mesiacov, avšak úver podľa dohodnutých podmienok nesplácal, preto mu navrhovateľ dňa 14.2.2011 zaslal výzvu na splatenie celého dlhu vo výške 1.163,78 Eur. Prípisom zo dňa 25.10.2013 zobral čo do sumy 24,71 Eur navrhovateľ svoj návrh späť. Žiadal súd odporcu zaviazat' k úhrade sumy 1.020,46 Eur s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu na súd vo výške 217,44 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 0,024% zo sumy 1.008,52 Eur od 17.7.2013 do zaplatenia a trov konania, vrátene trov právneho zastúpenia.

Na návrh navrhovateľa bol pod sp. zn. 8Ro/1676/2013-16 dňa 29.7.2013 vydaný platobný rozkaz, ktorým súd návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz však nenadobudol právoplatnosť, nakoľko v zákonom stanovenej lehote podal proti nemu odporca odpor s odôvodnením. Uviedol v ňom, že úverová zmluva uzavretá medzi ním a navrhovateľom je vo viacerých svojich ustanoveniach v príkrom rozpore s jeho právami ako spotrebiteľa. Žiadal, aby sú návrh zamietol, pretože navrhovateľ má nárok len na vrátenie sumy 1.991,64 Eur a nemá nárok na zaplatenie úroku a poplatkov z úveru. Tvrdil, že z jeho strany došlo k úhrade sumy 1.974,68 Eur a čo do zostávajúcej časti čo do sumy 16,96 Eur namietal premlčanie nároku navrhovateľa.

Na pojednávanie konané dňa 28.4.2016 sa navrhovateľ ani jeho právny zástupca nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili, súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/247/2014 - 116 dňa 30.12.2015 bolo zrušené rozhodnutie súdu I. stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti t. j. nad prisúdenú sumu 16,96 Eur a o trovách konania a vec vrátená v zrušenom rozsahu súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Úlohou súdu I. stupňa bude správne citovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a § 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007 a správne rozhodnúť aj o úrokoch z omeškania za obdobie od 2.3.2011 do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (vyčíslené v návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 242,15 Eur).

Vzhľadom na to, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 16,96 Eur s 0,024 % úrokom z omeškania denne (t.j. 8,76% ročne) zo sumy 16,96 Eur od 17.7.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku ako aj výrok, ktorým bolo konanie čo do sumy 24,71 Eur zastavené, súd koná o nároku navrhovateľa na uhradenie sumy 1.220,94 Eur s príslušenstvom a trovách konania.

Súd vypočul odporcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 19.1.2007 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.991,64 Eur a odporca sa zaviazal splácať úver v 60 mesačných splátkach po 46,67 Eur. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 18,7 %. Súčasťou úverovej zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Podľa splátkového kalendára odporca navrhovateľovi uhradil 39 splátok a preto sa navrhovateľ dožaduje aj úhrady zmluvnej pokuty v sume 11,94 Eur.

Odporca teda od navrhovateľa prevzal finančné prostriedky v sume 1.991,64 Eur a podľa splátkového kalendára mu uhradil sumu 1.987,0235 Eur z toho na istine 1.129,6031 Eur, na pokute 11,94 Eur a na úroku 845,1804 Eur.

Listom zo dňa 14.2.2011 navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu sumy 1.163,78 Eur v lehote 15 dní od 14.2.2011 z dôvodu, že navrhovateľ nesplácal úver riadne a včas.

Navrhovateľ k odporu odporcu uviedol, že splatnosť celého úveru nastala dňa 2.3.2011, pričom úverová zmluva bola uzavretá platne a obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti a tak nárok navrhovateľa nemôže byť v žiadnom prípade premlčaný.

Napriek tomu, že dňa 12.9.2013 bol uznesením č. 8C/227/2013 - 26 zo dňa 26.8.2013 navrhovateľ a uznesením č. 8C/227/2013 - 27 zo dňa 26.8.2013 odporca poučení, že musia všetky dôkazy a skutočnosti predložiť a označiť do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, nepredložili súdu žiadne nové návrhy na vykonanie dokazovania. Súd preto vyhlásil dokazovanie dňa 28.4.2016 za skončené.

Na pojednávaní odporca uviedol, že v úverovej zmluve chýbajú údaje o výške úroku, výške poplatkov za úver, o termínoch splatnosti splátok, pričom sú to údaje, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podľa § 4 z. č. 258/2001 Z.z. a zákon za nesplnenie týchto podmienok sankcionuje veriteľa tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že veriteľ nemôže spotrebiteľa nútiť, aby odvodzoval výšku úroku orientačným výpočtom. Odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 60.000,- Sk, pričom na úrokoch zaplatil 29.880,- Sk. Navrhovateľom stanovený úrok je neprijateľne vysoký, prevyšujúci výšku úrokov požadovaných bankami a teda v rozpore s dobrými mravmi. V uvedenom období bola výška úroku v bankách 13,52%. Z uvedených dôvodov navrhovateľovi nepatrí úrok ale ani poplatky a zmluvná pokuta, pretože ide o neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co 3/2011 z 28.9.2011, 6Co 39/2011 zo dňa 25.9.2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 24 Co 130/2011 zo dňa 6.3.2012. Úverová zmluva je hrubo nevyvážená a ustanovenia uvedené v zmluve sú v neprospech spotrebiteľa, pretože nie je možné, aby si navrhovateľ určoval ako budú platby zúčtované a aby si najprv zúčtoval poplatky za úver, až potom na istinu. Rovnako odporca považuje za neplatné ustanovenie úverových podmienok navrhovateľa, ktorými podriaďuje vzťah medzi ním a klientom pod režim Obchodného zákonníka bez ohľadu na to, že účastník zmluvného vzťahu je spotrebiteľ. Odporca nemal žiadnu vedomosť o tom, že by spolu s úverovou zmluvou podpísal aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Napriek tomu, že zmluva medzi účastníkmi konania bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, poukazuje súd na ustanovenie § 23 a/ ods. 1 zákona číslo 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje zmluva uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Zmluvu, z ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj návrh preto súd, napriek povahe takzvaného absolútneho obchodu, posudzoval ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a vtedy platného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a v konaní skúmal, či úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené.

Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená dňa 19.1.2007 Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver, ktorý sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi v 60-tich mesačných splátkach. Podpisom uvedenej zmluvy však odporca podpísal aj Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Jediným podpisom teda odporca mal uzavrieť zmluvu o poskytnutí úveru, čo bol aj evidentne jeho zámer a zároveň podpísal aj časť listiny, ktorá sa týkala úplne iného právneho vzťahu, ktorý mal dokonca vzniknúť až v budúcnosti.

Súd poukazuje na to, že sa formulovaná zmluva pripravená vopred navrhovateľom, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Odporca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť čo je zrejme aj v danej veci. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že zmluva v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu, pričom tieto náležitosti sú písané v spodnej časti zmluvy úplne malými, ťažko resp. takmer nečitateľnými písmenami. Odporca ak chcel získať úver, čo bolo jeho pohnútkou, nemal na výber a musel podpísať aj predloženú pretač celej listiny. Vzhľadom na účel uzavretia zmluvy zo strany odporcu a na to, že spolu so zmluvou mu boli predložené aj Všeobecné podmienky je otáznosť, či mal odporca dostatok času a možnosť oboznámiť sa s celým obsahom zmluvy a pochopiť význam podmienok v nej uvedených. To, že odporca nemal reálne možnosť oboznámiť sa s obsahom zmluvy je zrejme aj z toho, že zmluva je písaná malým nahusteným písmom a ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie.

Závažnou skutočnosťou je, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňuje svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy, neobsahuje žiadne údaje o výške uplatneného úroku zo spotrebiteľského úveru. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Zmluva neobsahuje údaj o úrokoch, obsahuje len údaj o výške mesačnej splátky a teda neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úroky popri údají o celkových nákladoch spotrebiteľa majú pritom svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia a umožňujú spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku.

Navrhovateľ ako dodávateľ mal zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že úverová zmluva neobsahovala podstatné náležitosti ako to vyžadoval v tom čase účinný zákon o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z.) a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ani úrokovú sadzbu, takže navrhovateľ nemá právo požadovať úroky ani poplatky. Tento údaj nemôže nahradiť ani údaj o RPMN a nie je dostatočné ani to ak je úrok obsiahnutý v mesačnej splátke úveru. Súd považuje takéto informácie pre spotrebiteľa za nepriehľadné a nejasné, pretože nie je možné z nich výšku úroku odvodiť čo v žiadnom prípade nemôže ísť na ťarchu spotrebiteľa.

Postup navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o úvere je možné považovať za nekalú praktiku v zmysle ustanovenia článku 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 keďže zo strany odporcu nebola zmluva o úvere vrátane úveru revolvingového uzatvorená vážne, slobodne a zrozumiteľne. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka,

v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ale najmä na to, že odporca istinu poskytnutú navrhovateľom v sume 1.991,64 Eur uhradil a na poplatky a úroky pre rozpor úverovej zmluvy zo zákonom nemá navrhovateľ nárok, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného ustanovenia a odporcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania, pretože mal neúspech v pomerne nepatnej časti, t.j. sumy 16,96 eur s príslušenstvom. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia vyčíslených v zmysle § 10 ods.1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za 5 úkonov právnej služby v zmysle § 13a ods. 1 cit. vyhl. á 61,41 eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odporu zo dňa 14.8.2013, účasť na pojednávaní dňa 13.1.2014, vyjadrenie k odvolaniu žalobcu zo dňa 5.3.2014, účasť na pojednávaní dňa 28.4.2016 plus 2x režijný paušál á 7,81 eur za úkony vykonané v roku 2013, 2 x á 8,04 eur za úkony vykonané v roku 2014 a 1 x 8,58 eur za úkon vykonaný v roku 2016. Trovy spolu predstavujú 347,33 eur plus 20 % DPH 69,47 eur, t.j. 416,80 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.